

Az 1994 farsangján Orfaluban megrendezett rönkhúzást is vendégfórással kezdték, amelynek szlovén szövegét a vőfélykönyvből vették át és magyarra is lefordították. (A beszédek általában két nyelven hangzanak el.) A rönkhúzásra vonatkozó bevezető mondatok után következett a vőfélykönyvből vett hazugság-mese:

„Tisztelt Közönség! Küldetésben vagyok Orfalu részéről. Azt a megbízást kaptam, hogy a környező községek lakóit és az itt egybegyűlteket meghívjam a farsangi bállal egybekötött rönkhúzásra. A rendezők úgy felkészültek erre a napra, hogy sem ételből, sem italból hiány nem lesz, ne aggódjanak.

Fogtunk egy cinegét, amelynek tollát kilenc asszony már három napja tépi. A madár tollát a kocsmá körül elszórtuk, ha netán valaki elesne, hát puhára essen.

Húsunk van bőven. Egy bikát egy éve hízlalunk egyetlen rozs szalmaszálon, s most levágtuk.

Lőttünk egy vaddisznót, s ahogy húztuk haza, olyan barázdát hagyott maga után, hogy most is látszik. Annyi hája lett, hogy nem tudtunk vele mit kezdeni. Jött egy kislány, a kötényébe rakta és a padlásra vitte. Jött egy hangya, s az egészet megette.

A szalonnát a gerendára akasztottuk, de olyan nehéz volt, hogy a kötéllel együtt leszakadt. A szalonna szerencsére egy pókhálón fennakadt, bár az is alig tartotta meg.

Ha netán a hús elfogy, elküldünk egy meztelen cigánygyereket a kiszáradt patakra halat fogni, aki a halakat a mellényébe rakja.

Elküldtünk három vadászt az erdőre vadat lőni. Az egyik vak, a másik sánta, a harmadik pedig nem lát semmit. A vak fog lőni, a sánta elkapja, aki pedig nem lát, az hordja ide a vadakat. Ezért ne aggódjanak, lesz ennivaló bőven.

A patak kiégett, a szekerek pedig egymás után hordják majd a sült halakat, mivel pénteken és szombaton változtatjuk majd az ételeket.

Elment még tizenkét vadász vadászni, s lőttek egy rókat. A róka ráesett a nyúlra, a nyúl az őzre, az őz a szarvasra, a szarvas a farkasra, a farkas a vaddisznóra, a vaddisznó a bikára, a bika a kecskére, a kecske a bárányra, a bárány pedig a táltra. Így fogják váltani egymást az ételek.

Ezért készüljenek erre a napra. Sokat egyenek, igyanak és táncoljanak a fiatal pár egészségére!”

Kortárs magyar galéria Dunaszerdahelyen

Dunaszerdahelyen (Dunajska Streda) a város vezetésének kezdeményezésére 1994-ben – alapítványi keretek között – lérejött az első Kortárs Magyar Galéria Szlovákiában. A galériának magyarországi képzőművészek értékes műveket ajándékoztak. Első alkalommal a Csallóközi Múzeum állította ki az új gyűjteményt, de Szlovákia több kiállítótermében is bemutatásra kerül majd.

A Kortárs Magyar Galéria első, bemutatkozó tárlatának ünnepélyes megnyitására október 20-án került sor. A kiállítást dr. Szűrös Mátyás országgyűlési képviselő, az Interparlamentáris Unió magyar csoportjának elnöke nyitotta meg: „Úgy vélem – mondotta –,

hogy népeink sok évszázados kapcsolatában, közös történelmében igazán fontosak az ilyen pillanatok. Főleg akkor, ha ezek kölcsönösek, mint a jelen esetben is, amikor a Szlovákiában bemutatkozó magyar művészek tárlatát reményeink szerint rövidesen követi a szlovák alkotók magyarországi kiállítása.”

A jelenlegi válogatás nem törekedhetett arra, hogy átfogó képet adjon a mai magyar festészetről, de arra igen, hogy a sajtószertű értékeket felvillantsa. A bemutatott hatvanegy művész alkotásai sokféle stílust, szemléletet képviselnek, az Európai Iskolától egészen a legújabb irányzatokig (vásárhelyi iskola, posztimpresszionisták, szurrealista törekvések, konstruktív, nonfiguratív, újrealista tendenciák). Ami közös bennük:

az önkifejezés hitelessége, a józan, mértéktartó tartalmi-esztétikai igényesség és a minőség. A tervek szerint a jövő években a kortárs magyar grafikával, kortárs magyar szobrászattal és a nemzetközi kortárs magyar képzőművészet bemutatásával bővülne a most még csupán a kortárs magyar festészetre szorítkozó gyűjtemény.

A Kortárs Magyar Galéria Alapítvány támogatói: Dunaszerdahely város Önkormányzata, a Magyar Alkotóművészek és Iparművészek Szövetsége, a Magyarok Világszövetsége, a Művelődési és Közoktatási Minisztérium és a Rákóczi Szövetség. Az első, bemutatkozó kiállítás védnöke a dunaszerdahelyi Ambropek Kft. volt.

A megnyitó közönsége Dunaszerdahelyen (Dunajska Streda)

A szerző felvétele

Ildika Fúziková